

derpaa, men tillade mig at gøre opmærksom paa en Bestemmelse i Lovforslagets § 2, hvor det siges, at i Kjøbenhavn Overpræsidenten og paa Landet Amtmanden, indtil Justitsministeriet har afgjort Sagen, kan sætte de Bestemmelser, som ere truffet af Overtilsynet, ud af Kraft. Jeg synes, at det er en alt for stor Magtfuldkommenhed at lægge i de to Autoriteters Hænder, de ere jo selv Medlemmer af Overtilsynet, de sidde i Overtilsynet sammen med Distriktslægen eller Stiftsfysikus og med det af Kommunerne valgte Medlem. Jeg kan ikke forstaa, at de skulle have Magt til at sætte Overtilsynets Kendelse ud af Kraft, indtil Justitsministeriets Afgørelse er indhentet. — Dernæst er der Lovforslagets § 4, der omtaler, at der skal sørges for at skaffe Plads til disse Hospitaler, som Sundhedskommissionen anordner, og den kan gaa hen og tage private Folks Ejendom, naar anden Plads ikke kan faas. Der staar omtalt, at Kommunalbestyrelserne kunne bygge Barakker eller lignende. Jeg vilde finde det meget naturligt, om Staten her anskaffede Døckerske Filttelte, som bleve opbevarede paa et bestemt Sted, saa snart som det var nødvendigt i et Distrikt at faa disse Pesthospitaler, eller hvad man vil kalde dem, kunde man saa sende Teltene derover i Stedet for, at man nu paalægger Kommunerne at bygge Barakker, eller hvis de eller andre Lokaler ikke haves, giver Sundhedskommissionen rent ud Ret til at tage privat Ejendom. Naar man anskaffede et saadant Materiale til Sygehuse, som i en Fart kunde sendes over, saa vilde Lokalet kunne komme til Stede omtrent lige saa hurtig som man kan bygge en Barak eller faa en Familie til at forlade sit Hus for at afgive den Plads, den havde, til Sygehus eller Hospital. Derfor vil jeg henstille, om det høje Ministerium ikke kunde finde, at der var Rimelighed i at slette disse Bestemmelser i § 4 og ordne det saaledes, at der for Statens Regning anskaffedes en Beholdning af Materialier, som man med de nuværende Kommunikationsmidler hurtig kunde forsende, saa at disse Epidemihospitaler hurtig kunde oprettes.

Justitsministeren ad interim (Hørring): Det ærede 3dje Medlem for 2den Kreds (Jørgensen) omtalte Bestemmelserne i § 26, hvorefter Udgifterne ifølge denne Lov forskudsvis udredes af Amtsrepartitionsfonden for Landdistrikternes Vedkommende for derefter at fordeles mellem Amtsfonden og Statskassen efter de Regler, Løven

indeholder. Det ærede Medlem saa her en ny Uret, som er bleven paaført Hartkornet. Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at det er en gammel Regel, at Medicinaludgifterne for Landets Vedkommende paahvile Amtskommunerne, og at saaledes Amtsfonden udreder de Udgifter, der ere nødvendige til dette Formaals Fremme. Man har ved Epidemiloven af 1888, da den første Gang udkom, væsentlig forøget disse Udgifter, og derfor har Staten taget sin Del deraf, men i øvrigt er man altsaa her bleven i den gamle Skure, det er ikke noget nyt, man i saa Henseende har skabt. Forstod jeg det ærede Medlem ret, var det i og for sig heller ikke saa meget mod denne Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag, han drog til Felts, som det var mod Bestemmelsen i Landkommunallovene, hvorefter Amtskommunerne væsentlig maa søge Dækning for Udgifterne ved Ligning paa Hartkornet. Man har jo imidlertid Landkommunallovens § 50, der anviser Amtskommunerne Adgang til delvis at faa Dækning for de mindre Kommuner ved Ligning paa anden Maade, saaledes at det ikke alene rammer Hartkornet. Om der er nogen Grund til at gaa til en Forandring af de Bestemmelser, som vi have i Landkommunalloven, er jo en anden Ting, og det skal jeg ikke komme ind paa her. Derimod skal jeg tillade mig at tro, at der ikke er nogen Grund til at forandre den Bestemmelse, som vi for Udgifterne til Epidemilovens Gennemførelse have i § 26; den er, som sagt, i god Overensstemmelse med den tidligere Lov.

Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la Cour) omtalte to særlige Bestemmelser i Forslaget. Den første var § 2, II. Stk., for saa vidt dette gaar ud paa, at den Beslutning, som kan tages i Kjøbenhavn af Kommunalbestyrelsen og uden for Kjøbenhavn af Overtilsynet med Hensyn til offentlig Behandling af andre smitsomme Sygdomme end de, der ere nævnte i § 2, I. Stk., skal kunne sættes ud af Kraft, i Kjøbenhavn af Overpræsidenten og uden for Kjøbenhavn af vedkommende Amtmand. Det er vist en i og for sig praktisk Regel, at den Bestemmelse, som saaledes tages, henholdsvis af Kommunalbestyrelsen i Kjøbenhavn og af Overtilsynet uden for Kjøbenhavn, kan, om fornødent, sættes ud af Kraft, for saa vidt den gøres til Genstand for Indankning til Justitsministeriet, og det er en Bestemmelse, der heller ikke paa nogen Maade staar som singularer i vor Lovgivning. Det er jo en bekendt Sag, at vi i Kjøbenhavn have den